

Tavo knygoje viskas surašyta: dienos, kurias man skyrei, kai dar nė vienos jų nebuvo... /Ps 139, 16/

2017 m. sausis Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys Nr. 1 (173)

Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn. ISSN 2029-512X (internete ISSN 2424-4341)

R REFORMACIJAI
500 1517 / 2017

Evangelinių bendruomenių darbo grupė *Reformacijai 500* sukūrė 2017 metų – Reformacijos metų – logotipą *REFORMACIJAI 500*, dizainerė Jurga Karosaitė.

JAM BUVO DUOTAS JĖZAUS VARDAS

Praslinkus aštuonioms dienoms, kai reikėjo apipjaustyti berniuką, jam buvo duotas Jėzaus vardas... /Lk 2, 21/

Praėjo Kalėdos... Skelbiama, kad tai – gražiausia metų šventė. Ar tikrai taip? Su tuo galima sutikti, jei šios šventės metu džiaugiamės Kristumi, susiejame ją su Kristaus gimtadieniu. Tačiau dažniausiai būna kitaip.

Persikelkime į Jėzaus laikus. Kaip pirmuosius Naujuosius metus sutiko Jėzus?

Tiesa, tada jam dar nebuvo suteiktas Jėzaus vardas, jis dar nebuvo žydų papročiu *krikštytas*. Sausio 1-ąją įprastai minimas Jėzaus vardadienis. *Praslinkus aštuonioms dienoms, kai reikėjo apipjaustyti berniuką, jam buvo duotas Jėzaus vardas, kurį angelas buvo nurodęs dar prieš jo pradėjimą iščiose* / Lk 2, 21/. Tą dieną žydų papročiu Jėzus buvo ir apipjaustytas. Nors *žinome, jog <...> nėra jame nuodėmės* /1 Jn 3,5/ – Jėzaus širdis nė truputiuką nebuvo linkusi į nuodėmę, bet Jėzus nusileido iki žmogaus – tuometinio žydo lygio, kad parodytų, jog pagal kūną Jis yra žydas, kaip ir jie – iš moters žydės ir pavaldus Įstatymui. Be šito Jėzus negalėjo būti pripažintas kaip vykdamas Įstatymą, kaip Dovydo, Abraomo giminės palikuonis. Kad Jėzus būtų išgirstas sugedusiame pasaulyje, kad būtų pripažintas mokytoju, reikėjo įvykdyti Įstatymą, nors Jėzus yra aukščiau Įstatymo, kuris skirtas nuodėmingiesiems.

Aštuonių dienų amžiaus vaikui *buvo duotas Jėzaus vardas kurį*

angelas buvo nurodęs dar prieš jo pradėjimą iščiose. Mūsų Viešpaties vardas „Jėzus“ reiškia tiesiog „**Gelbėtojas**“. Tą patį reiškia ir Senojo Testamento vardas *Jozuė*. Taigi, pagal vardą – tik Gelbėtojas. Tačiau pagal savo veiklą – Jis ir Karalius, ir vyriausiasis kunigas, ir Įstatymo davėjas, ir Pranašas, ir puolusio žmogaus Teisėjas. Tačiau tik Gelbėtojas. Kodėl? Tikrai galimas būtų ir bet kuris kitas vardas, prilygstantis titului, tačiau pasirenkamas Jėzus – Gelbėtojas. Visi kiti, reiškiantys išaukštinimą, pagarbą vardai praleidžiami, o parenkamas tas, kuris žmonėms kalba apie gailėstinumą ir išlaisvinimą, apie pagalbą ir malonę. Viešpats trokšta būti žinomas kaip išlaisvintojas ir atpirkėjas.

Mielieji, ką mums reiškia Jėzaus vardas? Kaip mes suprantame Jėzų ir ką mūsų širdys žino apie Jėzų? Ar Jis mūsų Gelbėtojas? Ar Jis yra ir mano Gelbėtojas? Tai yra mūsų išgelbėjimo klausimas. Svarbiausia suprasti, kad nepakanka Jėzų pažinti, kaip dariusį galingus stebuklus, kaip išmintingą patarėją, nuostabų gydytoją, iškalbingą mokytoją, griežtą ir teisingą teisėją. Tai būtina žinoti, bet nepakanka tuo apsiriboti. Turime pažinti Jėzų kaip savo Išlaisvintoją iš begalinės nuodėmės ir Atpirkėją iš šėtono vergijos. Ar aš tvirtai galiu pasakyti, kad:

Juk aš buvau išalkęs, ir Jis mane pavalgydino, buvau ištroškęs, Jis

mane pagirdė, buvau keleivis, Jis mane priglaudė, kai buvau nuogas – mane apengė, kai buvau beviltiškas ligonis – Jis mane aplankė ir išgydė, Jis išgydė mano dvasios ligas?

Turime atsakyti į klausimą, ar Jėzaus žodžiai: **jau nebebūk netikintis, būk tikintis**, buvo skirti tik apaštalui Tomui? Ar jie nebuvo skirti ir daugeliui iš mūsų? Ar juos išgirdome? Ar iš tikrųjų mums taip svarbus ir brangus Jėzaus vardas? Ar Viešpaties vardas brangus, kaip *Giesmių giesmėje* minimas: **...tavo brangiojo aliejaus kvapas** /Gg 1, 3/?

Ar Jėzaus vardas ir Dievo malonė atnaujina mūsų protus, kai esame susirūpinę ir pasimėtę, paguodžia, kai būname prislėgti, ar sergant paglosto karštą galvą ir pataiso pagalvę, suteikia viltį ir tikėjimą mirštant? Ar galime be jokių abejonių patvirtinti *Patarlių knygos* žodžius, kad **VIEŠPATIES vardas – tvirtas bokštas; teisusis gali pabėgti į jį ir būti saugus** /Pat 18, 10/? Ar tikime, kad tik su Jėzumi galime tapti teisūs Viešpaties akyse?

Jeigu į visus šiuos gausius klausimus atsakome teigiamai, galime tvirtai eiti pas Jėzų, skelbti Jo Evangeliją, liudyti ir kartu su psalmininku Dovydu sakyti: **VIEŠPATS – mano Ganytojas, man nieko netrūksta** /23 psalmė/.

Amen.

Kun. Raimondas Stankevičius

LIUTERIO MINTYS

Įžengėme į 2017-uosius metus, kurie pasauliniu mastu paskelbti REFORMACIJOS metais, taip pat ir Lietuvoje. Reformacija pirmiausia yra siejama su LIUTERIO vardu. Tradiciškai laikoma, kad Reformacija prasidėjo Martynui Liuteriui, išsilavinusiam augustinų vienuoliui, Vitenberge paskelbus 95-ias Tezes, nukreiptas prieš pardavinėjimą indulgencijų, kurių dėka popiežius norėjo surinkti trūkstamas lėšas Petro katedros statybos Vatikane užbaigimui. Katedrą projektavo net keli žymiausi to meto architektai: Donatas Bramantė, Rafaelis, vėliau Mikelandželas Buonarotis, po jo mirties – Džakomas de la Porta. Jos statybos užtruko daugiau nei 100 metų, kupolas buvo baigtas tik 1590 metais. Žiūrėdama per TV transliuojamas iš Vatikano šventines Velykų, Kalėdų, Naujųjų Metų mišias, dažnai pagalvoju – jei nebūtų reikėję *verkiant* užbaigti pradėtą rekonstruoti dar 324 m. Romos imperatoriaus Konstantino pastatytą ir ėmusią griūti baziliką, gal nebūtų ir Reformacijos? Gal mes tebebūtume po visuotinės – katalikų Bažnyčios *sparneliu*? Indulgencijų – išvadavimo nuo nuodėmių naštos už tam tikrą pinigų sumą pardavinėjimas, kai dar nė nepadaryta nuodėmė, buvo ribinis taškas, pakreipęs Bažnyčios istoriją visai kitu keliu...

Dr. Martynas Liuteris išvertė į vokiečių kalbą Bibliją, rašė diskusinius straipsnius, politinius, teologinius

traktatus, kūrė giesmes. Priskaičiuojama per devyniasdešimt tomų Liuterio paveldo. Bet man įdomiausia yra buvusio Vitenbergo universiteto teologijos (1537-1540) ir medicinos (1545-1546) studento Johano Godschmidto išleista knyga *Užstalės pokalbiai*. Jis, būdamas studentas, dažnai svečiuodavosi Liuterio namuose ir užrašinėdavo ten prie stalo vykusius pokalbius. Dr. Liuteris tam neprieštaravo, netgi kartais rūpinosi, ar užrašyta jam tuo metu *blykstelėjusi* svarbi mintis. Bet viešai skelbti neketino, užrašai buvo skirti bičiulių ratui. Bet po Liuterio (1483-1546) mirties J. Godschmidtas ir dar keletas kitų nuolatinųjų prie stalo daktaro namuose vykusių pokalbių dalyvių (Jonas Matezijus, Kasparas Heidenreichas) sumanė pasinaudoti vestais užrašais ir 1566 metais buvo išspausdintas pirmas *Užstalės pokalbių* leidimas. Lietuviškai *Užstalės pokalbiai*, parėmus *Atviros Lietuvos fondui*, liuteronų kun. Sauliaus Juozaičio rūpesčiu išleisti *Alma literos* leidyklos 2003 metais. Iš vokiečių kalbos išvertė Jurgis Kunčinas.

Dr. M. Liuterio prie stalo, draugų rate išsakytos mintys, sentencijos sugrupuotos pagal temas. Skaitytojams noriu pasiūlyti iš *Naujasis tikėjimas* skyriaus straipsnelį, kuris, rodos, parašytas ne XVI-ame amžiuje, bet vakar – šiandien po įvykių Vokietijoje, Prancūzijoje, Turkijoje...

GRIEŽTESNĖ IR BAISESNĖ DIEVO RŪSTYBĖ

Jei žmonės pasijunta esą saugūs, kai klauso Dievo Žodžio, bet jis pro vieną ausį įeina, pro kitą išeina, per daug plepa apie Dievą, bet nesulaukia nei gyvenimo pagerėjimo, nei tvirtesnio tikėjimo, kaip, deja, ir patys dabar matome, kad kiekvienas nori būti krikščionis ir evangelikas, nors rūpinimasis savo pilvu, bjaurus godulys, lupikavimas ir kitos nuodėmės nebeturi ribų ir per dievobaimingus, ištikimus tarnus ir pamokslininkus graso Dievui, tai tikras ženklas, kad Dievas iš jų atims Žodį bei tikrąjį mokymą ir pasės jį širdyse pasipūtimą, idant jie pasektų Jo patarimu, ir kaip Kristus (Mato 21, 43) grasins: *Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri duos vaisių*. Iš to išeina, kad karalystės, šalys ir žmonės bus nusiaubti, sugriauti ir t.t.

Todėl mane apima siaubas ir man neramu, kad netrukus ir Vokietiją ištiks nelaimė, ir ji bus žiauriai nubausta dėl didžios neteisybės (iš mūsų pusės), patirs panieką ir burnojimą prieš Dievą (iš priešų pusės), o tai taip aiškiai ir puikiai matyti pavojingais pastaraisiais laikais. Kai žmonės tampa pikti, Jis gali būti ir ganėtinai kantrus, tačiau kai ima niekinti ir persekioti Jo Žodį, Jo kantrybė išsenka, ir ištinka paskutinė bausmė, kaip jau nutiko žydams, graikams, romėnams ir kt.

Dr. Martynas Liuteris
Užstalės pokalbiai, 100 p.

D. Gudliauskienė

Kalėdos Panevėžyje

Kalėdų dieną rinkomės į paskutines šiais metais pamaldas. Bažnytelėje stovėjo jau papuošta Kalėdų eglutė, o prie kiekvienos lonkos buvo pritvirtinta eglės šakelė su spalvotais žaisliukais. Kadangi meldžiamės Evangelikų liuteronų bažnyčioje, tai mūsų, parapijiečių, pareiga – tik pristatyti eglutę, o ją ir bažnyčią puošia šeimininkai.

Į Kalėdų pamaldas pradėjo rinktis parapijiečiai, atvyko Lietuvos ev. reformatų generalinis superintendentas kunigas Tomas Šernas.

Pamaldos prasidėjo giedant giesmę *Kalėdų šviesa*. Įspūdingas ir įsimintinas buvo kunigo pamokslas apie Dievo įvaizdį. Šeimoje tėvas yra labai svarbus asmuo ir mažam, ir dideliam vaikui. Kai trūksta tėvo, tai kiti net tą įvaizdį pakelia iki dangaus. Tai Dvasios Tėvas – Šventoji Dvasia. Taigi, vadinkime Dievą Tėvu, kai suvokiame Jo meilę.

Dauguma susirinkusiųjų priėmė Viešpaties Vakarienes simbolius – duoną ir vyną.

Baigiantis pamaldoms, parapijos seniūnų valdybos pirmininkas kurt. Petras Romualdas Puodžiūnas perskaitė gautus šventinius sveikinimus ir pakvietė vaikučius prie papuoštos eglutės.

Pamaldos baigėsi giesme *Kalėdų žvaigždė*. Giedant giesmę *Kalėdų senelis*, pasirodė Kalėdų senelio *padėjėjas* su raudona kepure. Kvietė vaikučius atsiimti dovanėlių.

Po to agapėje paminėjome nuišančių metų džiaugsmingus įvykius ir rūpesčius, padėkojome kunigui Tomui Šernui už nuoširdžią bendrystę ir, vieni kitiems palinkėję sveikatos, džiaugsmo, sėkmingesnių dienų artėjančiais metais bei dvasiškai praturtėję, skirstėmės į namus, kur laukė šventiniai pietūs artimųjų būryje.

Sigita Audickienė
P. R. Puodžiūno nuotr.

Reformacijos paminklo kūrimo svarstymas

Sausio 10 d. Lietuvos dailininkų sąjungoje prie apskrito stalo vyko būsimo Reformacijos paminklo kūrimo svarstymas – diskusija su skulptoriais, architektais, istorikais ir neabejingais mūsų krašto praeičiai bei ateičiai vilniečiais bei svečiais.

Šiandien čia susirinkome tam, kad nupūstume laiko dulkes nuo tų objektų, kurie yra nederamai užmiršti, apleisti. Toks yra Reformatų parkas. Džiugu, jog Vilniaus miesto savivaldybė ėmėsi šio nelengvo darbo – įprasminti šią istorinę vietą. Norėtume, jog šioje sakralinėje istorinėje erdvėje rastų savo vietą paminklas, skirtas Lietuvos raštijos ir Reformacijos pradininkams. Dar 1996 metais draugijos nariai, finansiskai remiant Lietuvos Respublikos Kultūros ministerijai, Reformatų skvere atidengė paminklinį akmenį su įrašu: Čia, buvusiose kapinėse, bus pastatytas paminklas XVI a. Lietuvos reformacijos ir raštijos pradininkams, – teigė Lietuvos Reformacijos

istorijos ir kultūros draugijos pirmininkas Donatas Balčiauskas.

Vilniaus plano architektė – projekto vadovė Jurga Silvija Večerskytė-Šimeliūnė susirinkusiems pristatė Reformatų parko rekonstrukcijos projektą. Šios vietos tvarkymo darbus planuojama pradėti šių metų balandžio, gegužės mėnesiais.

Doc. habil. dr. Ingės Lukšaitės teigimu, stebuklas būtų, jei Vilniuje atsirastų toks paminklas. *Būtina padėkoti prieš 500 metų gyvenusiems žmonėms ir puoselėjusiems Reformaciją. Toks paminklas, skirtas Reformacijai, būtų priminimas, padėka asmenybėms, padėjusioms pagrindus lietuvių kalbai, jos kultūrai, – teigė I. Lukšaitė.*

Prof. habil. dr. Dainora Pociūtė-Abukevičienė pasidžiaugė tokia paminklo idėja. *Vilnius Europos istoriografijoje pripažintas vienas iš aktyviausių Reformacijos pirmtakų regione. Todėl šis miestas prašyte prašosi Reformacijos istorijos įamžinimo ženklų. Pritarčiau tokiai idėjai*

– įamžinti Reformaciją paminklu, – dalinosi savo mintimis D. Pociūtė-Abukevičienė.

Reformacijos paminklo kūrimo svarstyme dalyvavo daugelis specialistų, kurie mielai pasidalino savo pastebėjimais. Savo mintis dėl būsimo Reformacijai paminklo sukūrimo išsakė ir gausus svarstyme dalyvavusių skulptorių būrys.

Viktorija Liauškaitė
Gedimino Zemlicko nuotr.

Mokysis *Reformatų puritonų* teologijos seminarijoje

Vilniaus ev. reformatų parapijos nariai Vita ir Vaidotas Ickiai išvyko gyventi ir mokytis į Grand Rapids miestą Mičigano valstijoje. Šiame JAV mieste 2010 metais vyko Pasaulinės Reformatų Bažnyčių Unijos suvažiavimas, kuriame dalyvavo mūsų parapijietė kuratorė dr. Renata Bareikienė ir vicesuperintendentas kun. Rimas Mikalauskas.

Ickiai mokysis Reformatų puritonų teologijos seminarijoje (Puritan reformed theological seminary) magistro laipsnio studijose (Master of Divinity). Studijų trukmė kol kas nėra tiksliai. Vita galės dalyvauti pasikaitose kaip laisva klausytoja.

Vaidotas jau nuo 2016 m. vasario mėnesio, seminarijai leidus, nuotoliniu būdu pradėjo studijuoti du dalykus: Soteriologiją (mokymas apie išganymą) ir Įvadą į Naująjį Testamentą, ir už abu kursus gavo gerą įvertinimą. Tad jau nuo praeitų

metų birželio oficialiai yra seminarijos studentas.

Seminarija suteikia užsieniečiams labai palankias sąlygas mokytis: moka stipendiją apsimokėti už studijas bei tam tikrą lėšų sumą pragyvenimui (studentui ir jo šeimai) su sąlyga, jog pažymiai nenukrenta žemiau reikalaujamos ribos.

Studentų miestelio ten nėra, tad jiems teks nuomotis butą Grand Rapids mieste, kur gyvena Associated Reformed Presbyterian Church (ARP) pastorius Bill Vandoodewaard su šeima (žmona Rebecca ir 4 vaikai). Jie žada pagloboti mūsų studentus Ickius.

Gaila, kad misionieriaus Franko ir Emily van Dalenų gyvenamoji vieta yra gana toli – Pietų Karolinoje, Greenville, o Grand Rapids yra šiaurėje, pasienyje su Kanada, netoli Mičigano ežero, kurio kitoj pusėj yra lietuvių pamėgta Čikaga.

„V.r.ž.“ inf.

BAIGĖ ŽEMIŠKĄ KELIONĘ...

Paskutinę Advento savaitę mus pasiekė žinia, kad po sunkios ligos Bredoje, Olandijoje, mirė Adri – Adriana Meima.

Jiedu su vyru Ries Meima ir kitais olandais – Joyce ir Reinier Rijke, Arja ir Sietze van der Velde, Bossais bei kitais užmezgė draugiškus bendradarbiavimo ryšius su ką tik atgavusios nepriklausomybę Lietuvos reformatais. Pirmą kartą Adri ir Ries Meimos į Kauną Velykų šventėms atvažiavo 1991 metais. Rinko labdarą rūbais, maistu, daiktais ir vežė į Vilnių, Kauną per dar rusų kareivių saugomą sieną. Kvietėsi paeiliui vilniečius ir kauniečius paviešėti olandų šeimose Velykų švenčių laikotarpiu į Bredą, stengėsi parodyti, koks yra tikinčiųjų gyvenimas laisvoje, nemačiusioje religijos persekiojimo šalyje. Adri ir Ries sūnūs Lex ir Harold taip pat daug kartų lankėsi Lietuvoje labdaros tikslais, vežė vaistus, medicininę įrangą.

Lietuvos reformatai nuoširdžiai užjaučia Adri vyrą Ries, sūnus Lex ir Harold Meimas su šeimomis netekus mylimos Žmonos, Motinos, Močiutės.

„V.r.ž.“ inf.

Ries Meima, Arja van der Velde, Adri Meima, Dalija Gudliauskienė prie Bredos reformatų bažnyčios, 1995 m. Olandija

Adri ir Ries Meimos su Rimu Mikalausku 1995 m. Antverpene, Belgija

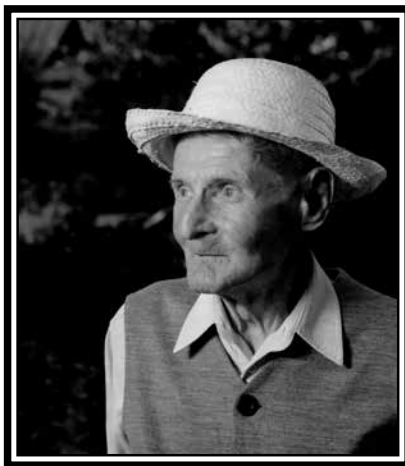
POVILAS VALKIŪNAS

1920 12 24 – 2017 01 07

skambant varpui palydėtas....

Sausio 10 d., skambant varpui, iš Vilniaus reformatų bažnyčios Amžinam poilsiui į naująsias Liepynės kapines, reformatų kvartalą, buvo palydėtas Povilas Valkiūnas – Vilniaus parapijos seniūnės Irenos Ivaškienės Tėvelis. Gimęs ir augęs Biržų–Kupiškio paribyje, Žadeikių kaime, paskutinius dešimtmečius su žmona Malvina ir dukra Regina gyveno Alytuje, ten jaukiai pritapo, susirado daug draugų, bendraminčių, kuriems Jis, būdamas kur kas vyresnis, pagelbėdavo ūkio darbuose, patardavo, pamokydavo. Jų gausus būrys buvo atvažiavęs palydėt Poviliuko, kaip jie švelniai Jį vadino, paguosti dukrų, vaikaičių, provaikaičių....

Gimė Povilas Valkiūnas 1920 metų gruodžio 24 d. – švėsdamas savo gimtadienį, minėdavo ir Viešpaties užgimimą Žmogumi. Nuo vaikystės gyvenimas nebuvo lengvas. Mama Katrė mirė, kai Poviliukui

buvo ketveri metukai. Juos su broliu Jonu užaugino tėvo Jurgio parvesta geros širdies pamotė Darata iš Anglininkų kaimo. *Baba* (taip pamotę vadino Povilo vaikai) buvo gera ir vyro vaikų vaikams.

Po karo, be jokios kaltės ar priežasties, su keletu kitų Biržų krašto jaunų vyrų buvo išvežtas *darbams* į

lagerius, sunkiai kasė griovius Gruzijoje. Iš paimto pulko vyrų, į namus grįžo tik dviese. 1950 m. vedė Malviną Januševičiūtę iš Apaščios kaimo. Užaugino trejetą vaikų: dukras Ireną ir Reginą bei sūnų Vidą. Nors nebuvo baigęs specialių mokslų, dirbo kolūkio veterinaru. Pagelbėdavo visiems ir visada, nežiūrėdamas ar poilsio diena, ar vidurnaktis. Buvo gerbiamas ir mylimas draugų, kaimynų, giminių.

Mirė sulaukęs 96-ojo gimtadienio, sausio 7-osios rytą, laikomas už rankos dukros Reginos.

Dukrų valia ir sutarimu buvo palaidotas Pirmuoju naujosiose reformatų konfesijos tikintiesiems skirtose Liepynės kapinėse, išpildant Tėvelio norą būti palaidotam *po liepomis*... Jos, jau ūgtelėjusios, Jam šlamės ir medumi žydės, primindamos gimtuosius namelius kaime.

„V.r.ž.“ inf.

Reformatų Amžinojo poilsio vieta Vilniuje

Beveik po šimtmečio vilniečiai reformatai vėl turės konfesinę – Reformatų – laidojimo vietą Vilniuje. Tokia teritorija išskirta Vilniaus Liepynės kapinėse, Žirnių g. 28, 14-ame kvartale. Už Reformatų teritorijos – Liuteronų laidojimo vieta, kurią žymi prieš keletą metų, šventinant kapines, pastatytas kryžius.

Ilgai užtrukę teisinių dokumentų tvarkymo darbai pabaigti. Teritorija reformatams buvo paskirta Vilniaus miesto savivaldybės administracijos miesto ūkio departamento 2014 m. kovo 26 dienos protokolu Nr. A17-377/14, sutartis su Liepynės kapinės administruojančia, prižiūrinčia bendrove UAB *Labradoras* pasirašyta 2016 m. kovo 1 dieną. Ja remiantis, Vilniaus reformatų parapija turi teisę pastatyti konfesinį religinį

kapinių teritoriją žymintį statinį, tačiau visus kitus darbus – kapaviečių įrengimą ir tvarkymą, paminklų gamybą ir jų statymą, duobių kasimą ir kt. – atlieka tik bendrovė UAB *Labradoras*.

Leidimą laidoti, pateikus Vilniaus evangelikų reformatų parapijos nukreipimą, išrašytą Vilniaus evangelikų reformatų parapijos kunigo, išduoda UAB *Labradoro* Liepynės kapinėms paskirtas administratorius, esantis adresu Žirnių g. 28, tel. 8-5-2324101.

Čia, kaip ir visose Vilniaus miesto kapinėse, lankytis galima kiekvieną dieną, iki 22 valandos vakaro.

„V.r.ž.“ inf.

*Nuoširdžiai užjaučiame
VALDONĘ PAŽŪSIENĘ
ir JONĄ MIZARĄ,
mirus broliui
POVILUI –
Panevėžio ev. reformatų
parapijos nariui.*

*Te Viešpats nušluosto
Jūsų ašaras ir duoda
Jums savo ramybę!*

DANUTĖ GRINIŪTĖ-KAVALIAUSKIENĖ

1953 12 28–2016 01 23

Jau metai, kai *Vilniaus reformatų žinias* leidžiame be Danutės... Atėjusi padėti mums sunkiu metu – kai susirgo pirmoji mūsų leidinėlio redaguotoja Dalia – Danutė iš karto įsijungė, nepaisydama savo nepagydomos ligos, kai tik jausdavosi gerėliau, taisė, gražino mūsų rašinius. Metai, kai į Jos vietą stėjo dvynė sesė Genutė...

Danutė gimė 1953 m. gruodžio 28 d. (Genutė užregistruota gruodžio 25 d.) ramiam, nedideliame Pernaravos miestelyje, tuometiniame Ariogalos rajone (dabar – Kėdainių) Mikalinos Ramoškaitės ir Stasio Griniaus šeimoje. Be jų, šeimoje augo vyresnis brolis Algirdas ir po šešerių metų gimusi sesė Alvyra.

1972 metais kartu su sese baigė Pernaravos vidurinę mokyklą, abi įstojo į Vilniaus universiteto gamtos mokslų fakultetą, kurį baigė su pagyrimu 1977 metais, įgydama geografo (hidrologo) ir geografijos dėstytojo specialybę. Buvo paskirta dirbti į Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos valdybą, Hidrologijos skyrių. Po metų, laimėjusi konkursą, tapo *Mokslo* leidyklos Gamtos mokslų redakcijos redaktore, vėliau – vyr. mokslinė redaktore. Redagavo gamtos mokslų mokslinę literatūrą, vertė straipsnius, knygas. Nuo 1992 metų – Vilniaus universiteto Bendrosios geografijos katedros redaktorė. 1996–1999 metais – M. Mikalajūno leidyklos *Apyaušris* redaktorė, įgijo naujos patirties ir svariai prisidėjo redaguojant ir parengiant spaudai ekumeninį Šventąjį Raštą, kitus konfesinius reformatų leidinius.

Nuo 1999 metų dirbo Geografijos instituto (2002 m. reorganizuoto į Geologijos ir geografijos institutą) Informacijos ir leidybos skyriaus redaktore, o nuo 2006 metų šį darbą institute derino su pagrindinėmis redaktorės pareigomis Vilniaus universiteto leidykloje.

Nuo 2010 metų, sparčiai progresuojant nepagydomai ligai, dirbo jau

tik pagal atskiras leidybines sutartis. Nuo 2013 metų rudens įsijungė į *Vilniaus reformatų žinių* leidėjų gretas, pakeisdama pasiligojusią Dalią Pronskietytę. Net vos galėdama, pertraukus tarp skausmo priepuolių, prieti prie kompiuterio, redagavo 2015 metų paskutinį – gruodžio mėnesio – numerį. Nuo skausmo ir liūdnu minčių gynėsi darbu Reformatų Bažnyčiai, kurios nare tapo sąmoningai išpažindama krikščionio tikėjimą reformatų išpažinime 2012-ais metais, Vilniaus parapijai atgavus savo istorinę bažnyčią.

Danutė Anapusbėn iškeliaovo sausio 23 d. vakarą, slaugiusiai sesei Genutei ištardama šiuos paskutinius žodžius: *Tu neverk, aš pailsėsiu...* Dabar šis įrašas, įrėžtas juodame marmure, pasitinka kiekvieną, stabtelėjusį ties šeimos kapavieta... Jos pelenėliai praeitą rudenį sugrįžo į gimtojo Pernaravos miestelio kapinaites, o prie Jos kapo – amžinojo poilsio vietos – stilizuoto kryžiaus-saulutės viduryje čiulba pilkas paukštelis...

Danutei

Mums palikai Gyvybės dainą,
Kurią taip jautriai dainavai.
Tu išėjai, o mes – paklydę –
Vis ieškom ten, kur Tu buvai...
Mums palikai Paguodos Dangu,
Spalvingus tolius Ateities.
Tu išėjai – Šviesa už lango
Tavosios kerinčios Žvaigždės.
Mums palikai Paguodos Žemę,
Skaidriausio liūdesio liūtis.
Gėlėtas pievas, miško kelią,
Rudens nostalgiskas mintis.
Atleisk, vėl ašara sužvilgo –
Tai tik rasa, širdies rasa...
O mus Kelionėj saugo, šildo
Tavoji Meilė, ir Daina...

2017-ųjų sausio 23-ioji
G. Mikalajūnienė

**Vilniaus reformatų žinių leidėjai kartu
su Danutės Griniūtės-Kavaliauskienės sesėmis
Genute ir Alvyra tebeliūdime ir gedime...**

I N F O R M A C I J A

Paskaita tema „Reformacijai – 500. Istorinio, kultūrinio ir dvasinio palikimo paraštėje“

2017 m. sausio 5 d. Švietimo ir mokslo ministerijos Ovaliojoje salėje Metų paskaitą tema *Reformacijai – 500. Istorinio, kultūrinio ir dvasinio palikimo paraštėje...* skaitė Lietuvos edukologijos universiteto Istorijos fakulteto prodekanas doc. dr. Deimantas Karvelis. Paskaita, skirta Reformacijos 500-osioms metinėms paminėti pagal 2016 m. lapkričio 23 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimą Nr. 1154 *Dėl Refor-*

macijos 500-ųjų metinių minėjimo plano patvirtinimo, buvo įrašinėjama ir kaip mokymo priemonė bus dalinama visoms Lietuvos mokykloms, taip pat įrašus galės gauti visi dalyvavę renginyje Lietuvos mokytojų ir mokyklų bendruomenių, kultūros, švietimo bendruomenių asociacijų ir organizacijų nariai.

Sausio 10 d. Lietuvos dailininkų sąjungoje prie apskrito stalo vyko

būsimo Reformacijos paminklo kūrimo svarstymas – diskusija su skulptoriais, architektais, istorikais ir neabejingais mūsų krašto praeičiai bei ateičiai vilniečiais bei svečiais.

Sausio 12 d. pradėjo veikti interneto svetainė – reformacija500.lt. Ją, numatytą Vyriausybės patvirtintame Reformacijos 500-ųjų metinių minėjimo plane, sukūrė Evangelinių bendruomenių darbo grupė *Reformacijai 500*. Ši grupė taip pat sukūrė ir logotipą *Reformacijai 500*, dizainerė Jurga Karosaitė.

Sausio 28 d., minint Reformacijos 500 metų sukaktį, Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčia ir krikščionių bendrija *Tikėjimo žodis* Kėdainių Daugiakultūrio centro patalpose surengė teologinę konferenciją *Evangeliskai suvokiami sakramentai*. Į konferenciją atvyko evangelinių Bažnyčių ganytojai, teologai, vyresnieji, tarnautojai, teologijos studentai bei kiti, norintys naujai pažvelgti į evangelinių Bažnyčių tapatybei reikšmingą temą – sakramentus.

Vokietijoje, puikiai globojama dukros Rasos, gyvena mūsų Marytė Jasikėnienė.

Kasmet, prasidėjus naujiems metams, Jos atsiunčia mums sveikinimą ir nuotrauką, kad nepamirštume....

*Ką tik darytumėte, darykite iš širdies
kaip Viešpačiui, o ne žmonėms, žinodami,
kad iš Viešpaties gausite paveldą kaip atlyginimą.
Kolosečiams 3, 23*

*MIELA DALIJA,
Sveikiname Tave brandaus jubiliejaus proga ir linkime,
kad ir toliau Tavęs neapleistų įžvalgi mintis, sparnuota
energija, dirbant darbus Dievo garbei.
Telaimina Viešpats Tave.*

Vilniaus ir Panevėžio ev. reformatų parapijos

Sveikiname

Mieļojī Dalija,

*Choras „Giesmė“ drauge su Tavimi
švenčia Tavo graųų Jubilięjū.
Džiaugiamės, kad esame drauge su Tavimi,
mūsų skardžiabalse senbuve.
Mums ir visai mūsų parapijai labai pasisekė,
kad jau daug metų galime naudotis Tavo išmintimi,
žiniomis, mėgautis Tavo leidžiamu taip svarbiu mėnraščiu
„Vilniaus reformatų žinios“.
Žavimės Tavo energija organizuojant
parapijos senjorų veiklą, noru,
kad senjorai labai kultūringai leistų savo dienas.*

*Sveikindami Tave šios graųios sukakties proga,
linkime ir toliau būti tokiai energingai,
visur suspėjančiai, viską žinančiai.
Tegu vėju bešvilpiantis laikas pralekia pro šalį,
nenusinešdamas Taveš.
Lai į Tavo metų raidą susibėgs šviesos keliai,
Tegul Tave saugos gera aura,
Tegul dieviška palaima papuoš Tavo dieną
ir visą Tavo gyvenimą!*

BŪK SVEIKA, BŪK LAIMINGA!
*Dar ilgai giedokime, savo giesmėmis pradžiugindami
parapijiečius ir kitus evangelišku giesmių mėgėjus.
Būkime kartu...*

*Nuoširdžiai Tavo – giesmiečiai.
Vilnius, 2017 sausio 14 d.*

Dalijai

Ar seniai čia jaunutė bėgiojai
Po gimnaziją, Birųų takus,
Bet gyvenimo toliai viliojo,
Palikai tėvužėlių namus.

Išskridai kaip paukštelė iš lizdo
Tu į Vilnių, į mokslus didžius
Ir jų aukštumas šauniai pasiekus
Susikūrei jaukiausius namus.

Čia prabėgo brandžiausieji metai
Atsakinguos darbuos ir šeimoj,
O troškimai, siekimai, svajonės
Išsiliejo giesmėj ir dainoj.

Tarp žmonių Tu jau nutiesei tiltus –
Širdis jungi tikrąją tiesą.
Mūs baųnyčios esi ramstis tvirtas,
Reformatų viltinga šviesa.

Dar ilgai ir sėkmingai darbuokis
Reformatų žinių leidiny.
Tegu Dievo palaima vis lydi
Ir jaunystė liepsnoja širdy.

Alfredas Naktinis

Leidinio spaudos rėmėjas

Birbynių g. 4a, LT-02121, Vilnius
tel.: +370 5 2627585
mob.tel.: +370 655 24403
Linksmoji g.5, LT-02041, Vilnius
tel.: +370 5 2639004
mob.tel.: +370 652 11944
www.klion.lt

Laida EVANGELIKAMS
„KELIAS“

„LRT Kultūra“ kanalu
šeštadienį 9.15 val.,

kartojama tuo pačiu kanalu
kitą šeštadienį 7.30 val.

Laidos redaktorius
Tomas Pavilanskas-Kalvanas,
el.p. tomaspaka@gmail.com
mob. tel. 8 676 05538

Laiškus redakcijai galite rašyti:

Pylimo 20-13, Vilnius,
Vilniaus ev. reformatų parapijos raštinė,
el.paštas: dalija@mail.lt

Parėngė Dalija Gudliauskienė,
tel. 8 685 74 951

Redagavo, spausdino
Genovaitė Mikalajūnienė,
Rasa Žilytė-Šernienė,

Damian Finer

Leidėjas:

Vilniaus ev. reformatų parapija
Tiražas 100 egz.

Leidėjai straipsnius taiso ir trumpina
savo nuožiūra

9 772029 512000

Laikraštis platinamas už aukų.
Leidžiamas tik iš surinktų aukų.